

lutte, og heller ikke kan han tilfalde midlertidig Hjælp; thi er der Noget, hvortil der udfordres Erfaring, saa er det netop disse Regnehistorier, der foresalbe ved Amtstuerne. Der kan ikke tages Noget for enkelte Dage til at hjælpe. Dette Forhold kan blive meget betænkeligt. Men jeg har ogsaa Betænkelighed ved, at en saadan Mand aflægges saaledes, at det maa være knebent for ham at komme igjennem, især naar han sidder med Familie. Hvad er da Grunden til, at man foretager denne Forandring? Grunden søges jo i Loven af 2den Juli 1870, som ikke siger, at naar der bliver Balance i en Amtsradsstreds, hvor der er flere Amtstuer, skal den ene af disse nedlægges, men kun siger, at saa skal det tages under Overveelse og ved Lov bestemmes, hvor vidt en af dem skal nedlægges. Man kan allerede derved komme i nogen Forlegenhed; thi, naar man ikke vil nedlægge en Amtstue, kan det dog ikke godt ved Lov bestemmes, at den ikke skal nedlægges. Der maa altsaa fra Regjeringens Side fremkomme et Forslag om dens Nedlæggelse. Men hvad skal da Grunden være dertil? Som jeg bemærkede, hør man efter min Mening ikke gjøre en saadan Forandring fra Noget, der er erkjendt for godt og forsvarligt, til Noget, hvorved man kommer ind i noget Uviist, med mindre der er særlige Grunde, der tale derfor. Men jeg kan ikke her se nogen anden Grund end en forventet Besparelse. Det maa have været det første Motiv, og det blev ogsaa allerede ved den tidligere Forhandling paastaet, at det var Motivet for Bestemmelsen i Lov 2den Juli 1870. Nu have vi imidlertid set, at disse Besparelser kun ere meget ringe, at de ere saadanne, at de vist neppe i og for sig vilde kunne begrunde en Forandring, naar der ikke kom andre Grunde dertil. De Herrer ville erindre, hvor ubetydelig Besparelsen var ved Nedlæggelsen af Kallundborg Amtstue, og i det foreliggende Tilfælde er den i de Ord, hvormed den høitærede Finansminister ledsagede Lovforslagets Fremsettelse, anslaaet til omtrent 1,000 Kr. Jeg kan ikke erkjende dette qua Besparelse som en tilstrækkelig Grund, og saa maa vi lægge Mærke til, at denne Besparelse dog kun fremkommer ved, at man har holdt Jilialbestyrerens Løn saa lavt som muligt og lavere, end man efter min Mening burde, og ikke har tillagt ham Nogetsm helst til Assistance ved Forretningernes Førelse. Ja, man har sparet en Pension; men det anser jeg for lige saa uheldigt; thi vi vide jo meget godt, hvorledes det dog forsvæver de Allerfleste som et Tryk paa dem, naar de staa med den Tanke, at deres Efterlevende, naar de selv gaa bort, skulle staa aldeles blottede, og der kan jo ikke være Tale om ved en saadan Beskilling at samle Noget op. Det forekommer mig altsaa, at dette Motiv, det eneste, jeg har kunnet finde, der skulde være til Stede, nemlig Besparelsen, ikke naas. Men en Grund, hvor-

for man vil gjøre Forandringen, er fremdeles den, at man er kommen ind paa dette Spor — er det sagt — og fordi man nu maa tage Konsekvensen af, hvad der tidligere er sket, og ikke nu kan vedtage Andet i de mødende Tilfælde, end man har gjort i de tidligere. Der vil imidlertid ikke være saa grumme mange Tilfælde tilbage her i Landet, der endnu fremtidig ville komme under Overveelse — her foreligge jo nu 2, eller man kunde næsten sige 3, thi de 2 Lovforslag gjælde jo 3 Amter — men afset deraf maa Konsekvensen ikke i dette Forhold være det Bestemmende, men det Bestemmende skal være, om man erkjender, at man tidligere har gjort rigtigt; i saa Fald skal man blive i Sporet, men hvis ikke, skal man stoppe op. Jeg kunde forrige Gang ikke tilraade Forandringen, skjøndt jeg paa Grund af de særlige Forhold var med til at stemme derfor, og jeg kan, skjøndt jeg paa dette Stadium ikke ønsker at udtale mig bestemt, heller ikke paa Sagens nuværende Trin tilraade den nu foreslaaede Forandring. Det blev nævnt af den forrige erede Læser, at den lovbekræftede Revision af Loven af 1870 foreligger snart. Den skal i Følge Loven foretages inden Udlobet af Finans-aaret 1879—80, altsaa i næste Samling. Har man ellers Tvivl, saa forekommer det mig, at man deri maatte have saa stor Støtte for at lade det her foreliggende Tilfælde bero, for ikke muligen ved Revisionen af Loven at komme til den Erkjendelse, at man dog hellere skulde have gjort noget Andet end det, som man nu vilde komme til at gjøre i Genhold til de tidligere Konsekvenser. Den ene af de Amtstuer, som vedblivende skulde bestaa, er bleven bestyret ved Konstitution i mange Aar. Jeg kan i Diebliffet ikke bestemt sige, om det er i en halv Snes Aar, men det er i alt Fald i mange Aar, at den er bleven bestyret ved Konstitution, og det er den, som det hedder i Motiverne til Lovforslaget, blevet, fordi Forholdene efter den ulykkelige Fred af 1864 stillede sig saaledes i den sydlige Del af Sylland, at man kom paa Tanke om, at der muligen kunde blive Tale om en Omordning af de sydlige Amter og derved tillige af de derværende Amtstuer. Det er jo bekjendt, at der skete et temmelig betydeligt Tillæg til Veile Amt. Jeg erindrer ikke bestemt, hvor mange Tusinde Lønder Hartkorn der var i Nørrethyrstrup Herred, og ved hvilket Tillæg Veile Amts Hartkorn steg til et betydeligt Beløb, jeg tror til omtrent 22,000 Lønder, medens det Modsatte var Tilfældet paa Vestfiden, hvor Ribe Amt mistede mindst 3,000 Ldr. Hartkorn. Dette forrykkede Forholdene i det Hele taget og medførte, at man oprettede en Oppebørselsstue, som den blev kaldet, i Kolding, og som kom til at indbefatte det tilgaaede Thyrstrup Herred, samt nogle Lønder, omtrent 105 Ldr. Hartkorn, som hørte til Ribe Amt, men som laa inde i kongerigste Sogne paa Ost-